

Ik ben tegen dit voorstel.

Thuisonderwijs is iets wat ik momenteel voor ons gezin aan het onderzoeken ben. Wat ik belangrijk vind, is het wegnemen van de druk om te presteren.

Ik ben voorstander voor onderwijs, maar dan op eigen manier. Kijken naar je kind en daar de lessen op afstemmen.

Ik zou het mooi vinden dat school een optie is. Maar dat je ook zelf binnen een community of door onderling af te spreken onderwijs kunt aanbieden aan kinderen. Samen naar musea, op onderzoek in de bibliotheek, een documentaire bekijken, een knutselproject aangaan..

Ik ben tegen de druk van de tussen toetsen die in het wetsvoorstel staat. Dan moet je je houden aan een onderwijsplan en ontstaat er opnieuw druk.

Als kind ontwikkelde ik faalangst omdat een leraar zijn geduld niet kon houden en regelmatig in groep 7 & 8 op diverse kinderen met schreeuwen afreageerde. Ik durfde geen presentaties meer te geven, geen antwoorden hardop te geven, en toetsen gingen slecht.

Advies met de CITO werd toen Mavo. Later bleek dat ik veel meer aankon, naar mate mijn zelfvertrouwen begon te groeien. Schoolsysteem heeft bij mij nooit meer gepast, ik heb het uiteindelijk door thuisstudie ontdekt. Op die manier diploma's kunnen behalen.

Dit wens ik mijn kinderen ook toe.

Met gelijkgestemden afspreken, spreekbeurten op die manier laten geven. Geen toets momenten volgens overheid, maar zelf creatief aan de slag.

En aan het einde van groep 8 mag er echt best een gesprek plaats vinden met ouder en kind. In het ergste geval "blijft je kind een jaartje zitten" en ga je op een andere manier samen aan het werk om bepaalde resultaten voor vervolgoopleidingen (school of thuis, afhankelijk van keuze ouder & kind) te behalen.

Een ander bezwaar heb ik op de privacy. In Nederland hebben we zogenaamde vrijheid, tegelijkertijd word je gestuurd in bepaalde richtingen.

Laat ouders kijken naar hun kind. Gaat het niet goed op school? Laat ouders overleggen, laat een kind thuis verder leren als beide partijen (school, ouders & kind) dit zien zitten. Geef die vrijheid als je echt het beste met een ander voor hebt.

Een LPA is welkom in mijn huis, een gesprek of controle wil ik echt niet uit de weg gaan.

Maar laat mijn kind hierbuiten.

Bekijk onze omgeving, bekijk mijn plannen die ik heb om de kinderen te onderwijzen, sta open voor veranderingen in deze plannen.

Ondervraag mijn kinderen hierin niet. Er is voldoende sociale controle. Buren, familie, vrienden, we helpen elkaar. Ik wil geen druk of stress van vreemden op mijn kinderen. Voor mijn kinderen mag mijn keuze voor onderwijs vanzelfsprekend zijn, niet afwijkend voelen voor hen.

Ik wil ze zelfvertrouwen geven, niet het gevoel dat ze afwijken van het beeld waar de overheid als normaal ziet.

Ik kan eindeloos doorgaan waarom ik vrijheid in onderwijs belangrijk vind.

School, un-school, thuis met methodes, thuis onderwijs met andere gezinnen.. Het gaat om wat het belangrijkste is voor het kind. En stop alsjeblieft met alles 1 richting op te forceren, wanneer de verschillende opties de toekomstige generaties veel gelukkiger kunnen maken!